

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad ca... licarum partium: proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az állatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük XIII. Le ó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., $\frac{1}{2}$ évre 6 kor., $\frac{1}{4}$ évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő: **BILKEI FERENC.**
Segédszerkesztő: **KETSKÉS ELEK.**

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytösdékben.

Örök élet.

Nincs oly viruló, fénytől s örömtől annyira átítatott tavasza egy vidéknek, nincs egy világnak sem, mint a kereszténység lelki világának. Nem ünnepel az élet feltámadást sehol úgy, mint a husvéti feltámadásban hol nem a lomb, nem a virág fakadását, hanem az emberi élet megdicsőülését ünnepli a megdicsőült, feltámadt Krisztusban. Illoszalmák suttognak neki dicsőségről, hozanna-kiáltások beszélnek neki a földi dicsőség s a hatalom életéről, de a pálmák elhervadnak s a kiáltások elhangzanak; ő megveti a földi dicsőséget, koporsókba szegezett, sírokba zárt, porladó dicsőséggel be nem éri; neki dicsőséges hallhatatlansággá fokozott élet kell s ezt élvezettel, szenvedélyvel, diadallal, illetel, elragadtatással alakítja ki magában s most már dicsőséges tetet ad saját igéjének, melylyel hirdette:

„*En vagyok a feltámadás és az élet!*“

Valóban mennyi élet s lendület van e dicsőséges Krisztusban s mily isteni öserő nyilatkozik meg az életnek husvéti ujjaszületésében! Mily harmónia és szépség van előtve alakján s mint foglalja össze himnuszba személyének s életének apológiáját, hogy lenni, élni, küzdeni, szeretni, áldozni igenis és szzerű, de csak úgy, ha lét, élet, küzdelem s áldozat egy hal-

hatatlan, dicsőséges életbe hajlik át. Ez a belátás lelkesültség, ez a vágy dallá lesz Krisztus sirja fölött s a Husvét reggelének fuvalmától mi, az alázatos s küzdelmes hitnek hivei az örök életnek dalnokaivá válunk: hiszünk, de már énekelünk is!

Valaki Umbríánál: szenvedélyesen fakadó tavaszában lelte egyik okát annak, hogy Assisi-i szent Ferencnek oly éneklő lelke volt: no akkor nekünk mindnyájunknak, kik Krisztusban hiszünk, a Husvétnek sugallatától az isteni élet trubadurjaivá kell válnunk, mert — ismétlem — oly tavasznyílás, mint a husvéti hit, oly diadalmas, szenvedélyes öröm, mint a husvéti öröm, oly életitasság, mint a feltámadás öntudata sehol sincs; oly dalok mint a feltámadás éneke, oly zene mint az örök élet harmóniája, sehol masutt nem hangzanak.

Az ember összes szimpátiája az élet felé irányul. Az élet szavára hallgatunk, arra figyelünk; más nem érdekli Mily édes nekünk a zenei ébredése a sötét, néma éj után; ébredésére kigyulnak a szívek s lejtnek a hangok! Mily édes a tavasz ébredése, mikor minden rügy olajos az életöröm s a virágság olajától s midőn minden kifelé tödul, hogy igyék életet s erőt s szépséget a napugárból! Ki ne volna szerelmes az életbe? O élet, hogy nyilsz, hogy rengsz: te csodálatos, édes, kedves

hatalom! Kiülsz a teremtsébe, a rezgések, mozgások, hullámzások éter- és levegőtengerének partjaira s a rezgést színeké s a hullámokat hangokká változtatod! O élet, te születet, édesszavu költő; te nem énekelisz dítirambokat, hanem édes dalokat; csupa dal és harmónia a te tulajdonképeni műved! De van is varázserőd; te varázsolisz sárból virágot s párákból hajnalt s alkonyatot! S miatt minden fényt te gyújtasz s minden hurt te szólaltatsz meg, mégsem értünk téged; nem értünk; no de se baj, hisz érzünk.

S amilyen lelkes szimpátiánk van a természet élete iránt, oly mélységes az ösztönünk s oly törtető a vágyunk a lélek élete után! A lélek világában is csak életet, bensőséget, örömet s mindenek koronájául örök életet keresünk. S ezt az örök életet, ezt a világ és halál fölött diadalmasodó életet nem találjuk meg sehol másutt, csak Krisztusban.

A Krisztust igitó kultúra tagadhatlanul sok szépet és nemeset teremt. Nagy művészek és költők fölébresztették a szép iránti érzéket s tapasztaltuk, hogy vannak tiszta örömök a természetnek s a művészetnek honában is. Hatalmas gondolkozók kifejtették a jónak s az erkölcsnek fogalmát s a természeti törvénynek s ideáljuknak elismerést s tiszteletet vívtak ki. Mindenütt az emberit kutatták s a termé-

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCAJA.

Kritikai észrevételek egy felolvasáshoz.

Írta: Dr. Reichardt Tamás.

(Folytatás.)

Teljesen légből kapott Sch. urnak az az állítása, hogy a kereszténység a tiszta apostoli tanok meghamisításával a nőt a *férji szolgálójává* tette volna.

Ezennel fölkérem Sch. urat, hogy idézzon nekem csak egyetlenegy — az egyháztól elimer — író, aki a nőnek a férjhez való viszonyáról hasonló tanokat hirdetett volna s aki ellenkezőleg nem azt tanította volna, hogy a nő *egyenrangú* — bár nem egyenjogu — társa a férfinak.

Ugy látszik Sch. ur az *alárendeltséget* a *szolgai viszonyat* azonosítja. Pedig a kettő között óriási különbség van!

Mi is alárendeltjei vagyunk az állam fejének és sok közbeeső közegének, de azért nem vagyunk szolgák, hanem szabad és független polgárok.

Eppen így a nő is alárendeltje ugyan, de nem szolgálója a férfinak.

Az igaz, hogy ez az alárendeltségi viszony szolgai viszonyra fajult el a pogányoknál, de a kereszténység, a mint látjuk, ezt a viszonyt a nő méltóságának megfelelően rendezte s hogy ismét szolgai viszonyra ne fajulhasson, pozitív intézményekkel biztosította.

Míg a kereszténység befolyása érvényesült, nem is történt visszacsúszás a nő helyzetében és úgy hiszem Sch. ur nagy zavarba jönne, ha követelném, hogy bizonyítsa be ily értelmű állítását.

A középkorban — Sch. szerint — a germán jogot kiszorította a fellendült *római felfogás* s az *keveredve a kereszténységnek a nőkel szemben kedvelten magatartásával (?)* a nőt ismét a *férji tulajdonává tette (?)* . . . *özvegyét örökül hagyhatta mint más dolgot (?)*.

Nem mondana meg Sch. ur, hogy hol és mikor uralkodtak ilyen állapotok? Hogy egyes esetek előfordulhattak, azt megengedem s azon egy csöppet sem csodálkozom, félg barbar korról lévén szó, amelyet a kereszténység kovásza még nem járt át egészen. De hogy a kereszténység befolyása alatt, keresztény népnél valaha

ilyen *jogi állapotok* uralkodtak volna, melyekben a nő ismét a férfi tulajdonává lett volna s melyekben *özvegyét örökül hagyhatta volna, azt hála-rosszontan tagadom*. Ez egyszerű fictio, melyet Sch. ur nem tud bebizonyítani.

Aztán *miféle római felfogás* volt az, mely keveredve a kereszténységnek a nőre kedvetlen(?) magatartásával az említett állapotokat megteremtette? Vajjon a *keresztény-római felfogás*? De hisz akkor a kereszténység önmagával keveredett(!) . . . Vagy a *pogány-római felfogás*? De ez Sch. ur szerint szerencsés keverés lett volna, melynek a nő sorsán lendítenie kellett volna. Hisz Sch. ur állította, hogy a rómaiaknál a nőnek már olyan helyzete volt mint napjainkban. Hogy lehet ugyanaz a *jogi felfogás* a nőre kedvező és egyuttal kedvezőtlen? Ezt igazán nem értem.

VII.

Egy kis dogma-történet és még valami.

Sch. ur erre is vállalkozott, de vállalkozása kevés szerencsével járt.

Elismeri, hogy a nő helyzetén „*valamint a megdicsőült anyának: Máriának kultusza*“ len-

Papp Károly
székesfehérvári
Városház-ter, 5. szám alatt.
(Bejárat a Megyeház-utcaról.)

Mindennemű úri-, női-, gyermek- és egyenruhák, menyasszonyi kelengyék, függönyök, végaruk, valamint ágynemű-tölt tisztítását elvállalom. — Gyász esetekben a legrövidebb idő alatti kiszolgálást ígérek.

2958 156-152

Mai lapunk 8 oldal.

00000232

szetes életnek eszményeit emelték ki a görög s az északi mitológiák homályából. A világtörténelem egyre jobban az embernek történetévé vált s a történeti érzéknek fejlődésével fölébredt a nemzeti élet iránt való érdeklődés és lelkesülés. S mindezen nincs meg a kereszténységnek pecsétje s nem ömlik el rajta a természetfölöttinek varázsa. A modern szellem Prometheusa, úgy látszik, ellopja a tüzet a kereszténység egéről s terem magának itt egy új s szép világot.

Igen, terem, terem; de e világnak nincs égboltja s nincs napvilága, az örök életbe vetett hit nélkül. E világnak nincs életöröme és lendülete a győzelmes életbe vetett remény nélkül. E világnak nincs költészete s nincsen harmóniája, ha minden virágot a halál arat le s minden alkotást a sir nyel el. „Az élet csak mint örök élet érthető”, mondja Harnack s hozzátelhetjük, minden élet csak az örök élet atmoszférájában fejlődik ki igazán s erőteljesen.

Végtelen szemhatár kell a gondolatnak, végtelen szemhatár a költészetnek s végtelen élet a léleknek! E végtelen szemhatár nélkül nincs a gondolatoknak tere, az eszmének lendülete, az életnek boldogsága. Ha meg is indul nélküle az eszmények tisztelete, az embernek kultusza a a reménytelen vég megfagyasztja a lelkesülést, mint az áprilisi fagy a tavaszi fakadást; ha ki is bontja a természet s a művészet a maga pompáját, de e pompára a sir éje borul csakhamar, mely a lelek eszményeit s törtetését egy arasznyi élet sivárságába fajtja s legjobb esetben élvezettel s önzéssel tölti ki a szív ürességét. Mindnyájan így járunk. Akit az élet járma le nem fog a kenyérért rák kényszerített napszámba, az gondolataiban végtelen szemhatár nélkül szkeptikussá s érzelmeiben cinikussá válik. A művészet is csak az örök gondolatoktól melegsik. Vegyéték el azokat s tél borul reája. Jégvirágai

lesznek, melyeknek sem szintük, sem illatuk

A végtelen szemhatár pedig a husvétii reggel távlatával s a diesóséges föltámadás viláosságában nyílik meg. Emberek! Nekünk örök élet kell; örök élet, nem mint nekünk, hogy az örök élet, a diadalmos öröm, az átélt harmonia valóságok legyenek, melyek az élet határán várjanak ránk! Ezeket a valóságokat nyújtja nekünk Krisztus föltámadása s biztat, hogy bizzunk benne, mert ő legyőzte a világot mulandóságával. hervadásával s kietlen végével. S jöhetett eddig a halandó embernek csak temetésére szólal meg az egyház harangja s temetőbe kíséri, de a husvétii harangszó nem temetőbe, hanem örök életbe hív s a sírok fölött elletve egy végleges hűsvétet hirdet, mely valamikor mindnyájunké: föltámadunk.

Dr. Prohászka Ottokár.

Szekfü Ignác.

Régóta elkészültünk rá és mégis lesújtott bennünket a hír, mely tegnap Szekfü Ignácnak, a jó Náci bácsinak halálát jelentette.

Egyike volt azoknak az embereknek, a kik szívükben a legszebb és legtiszteltemőbb vonásokat rejtegetik. Rejtegetik — mondom — mert Szekfü Ignác nem szokott és nem szeretett dicsekedni azokkal, a mivel dicsekedhetett volna. Inkább zsörtölődött, mutatta az elégedetlent azon erzelmeik fölött, melyeket lelkében leggyengédebb szeretettel ápol. Csontig velőig katolikus ember volt, a ki meggyőződéséhez hiven élte át a katholicizmus tüpróbáját, mely a mult évtizedekben úgy kiválóztotta a szinaranyt a salaktól. Résztvev a katolikus mozgalmak minden fázisában, állandó és hűséges látogatója volt a budapesti katolikus nagygyűléseknek, egyik oszlopos tagja volt a székesfehérvári katolikus körnek, ott allott bölcsőjénél s igaz szeretettel látta annak átalakulását a hamupipóke köntöséből fényes kálós pompájába.

Élete komoly s mindenki által tisztelt munkában tölt el. Gyengédlelkű özvegyen s öt gyermeket hagyott hátra, négy fit, egy lánykát, egyik kiválóbb a másikkal, méltó örököséi egy tiszta névnek, melyre ezután is csak becsületet és tisztességet hoznak.

A jó Náci bácsi hosszú idő óta betegeskedett. Asztmája évek óta gyötörte. Az ősz óta szobafogságra kényszerítette s csak annyit sem engedett neki, hogy napi látogatását a katolikus körbe megehesse. A betegség később tüdejét támadta meg, tüdővérszé fajtult. Hónapok óta biztos léptekkel közeledett a biztos halál felé. Ő maga is tudta és érezte ezt s azért a bójt előtt meg erősítette lelkét a szenvedők vigasztalásával, a betegek szentségeivel. Hosszu, kinzó gyötörődés után csütörtökön elvesztette eszméletét s nagy pánthen raggal visszaadta a szenvedésekben megfáradt lelket Teremtőjének.

Temetése ma d. u. volt óriási részvét mellett. A kath. kör tagjai a körhelyiségből nagy számmal vonultak az elhunyt jóbarát végítészességére, a hol megjelent a város színe-java.

A gyászestéről a család a következő jelentést adta ki:

Özv. Szekfü Ignác szül. Fejér Franciska a saját, úgy gyermekei: Gyula, Jenő, Ignác, Katal, István és az egész rokonság nevében fájdalommal jelenti, hogy a forrón szeretett férj, jó atya és rokon Szekfü Ignác köz- és váltó-ügyvéd, fejérvármegye tb. tiszti ügyésze f. évi április hó 20-án este 9^{1/2} órakor hosszas szenvedés és a haladklók szentségének ájtatos felvétele után 61 éves korában az Urban elhunyt. A megboldogult hült tetemei f. hó 22-én délután 3 órakor fognak a gyásháznál (Megye-tér 5 sz.) a róm. kath. vallás szertartásai szerint beszenteltetni s a Szent-Háromságrol nevezett sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent-mise-áldozat f. hó 27-én reggeli 7 órakor fog a Mindenhatóknak bemutatni. Székesfehérvár, 1905. április 21-én. — Áldás és béke poraira.

UJDONSÁGOK.

— A feltámadás magasztos ünnepére szokásos kegyelettel készül az ős katolikus város közönsége. Lapunk zártakor — bár kedvezőtlen, szeles az idő — ünneplő közönség hullámkáz az utcákon, hogy részt vegyen a feltámadási körmenetekben. Az ünnep első napján a székesegyházban dr. Várogy Gyula megyéspüspök celebrálja az ünnepélyes nagy misét s ugyanő mondja a sz. beszédet.

ditett . . . Igaza van, hogy lendített, de nem valamit, hanem nagyon sokat. A kereszténység nemcsak hogy meghocsátotta Éva anyáknak, hogy elcsábította Ádámot, hanem *Mária kedvéért a nőt* — hogy Rössler szavaival éljek — „*eddig soha nem ismert, de nem is sejtett magaslata cülle.*” Ezt a tényt még a protestáns *Wcinhold* is elismeri. „Aki az égi asszonyra valószínű tisztelettel tekintett, annak szemében a földi asszony sem lehetett más, mint mély tisztelet és gyengéd figyelem tárgya.” Gondoljunk csak a *keresztény lovagkorra* és beigazolva látjuk e szavak igazságát.

Hogy a nő sorsa és a Mária-kultusz közt milyen szoros összefüggés van, ettől egy protestáns amerikai hölgy, névszerint *Becher-Stove* annyira át volt hatva, hogy egyik könyvében fölszólította az anglikán egyházi elöljáróságot, hogy a nők érdekében állítsa vissza a *Mária-tiszteletet*.

Sch. ur ugyan nem tulajdonít a Mária-kultusznak akkora jelentőséget, mint a protestáns niss, de valami jelentőséget mégis csak tulajdonít neki; és ez is valami. Tehát a kereszténység mégis csak lendített valamit a nő sorsán!

Aki így okoskodnék az nagyon csalódnék, mert Sch. ur szerint a Mária-kultusz nem is a kereszténység specifikus érdeme, hanem valami fele germán nemzeti productum. „*Máriának kultusza, az anya és gyermek oltárra emelése, tisztelete germán eredetű*” (!) Tehát legfőkébb a 9-ik vagy 10-ik században eredhetett, mert csak ebben az időben lehet szó tulajdonképeni germán kereszténységről.

Ugyan honnét merítette Sch. ur dogmatörténelmi ismeretét? Megint csak azokból a forrásokból, a melyek mindenhez akarnak érteni: filozófiához, természettudományhoz és legfőkébb a theológiához, a nélkül azonban, hogy ennek a tudománynak csak az abc-jét is ismernék. Kérem a polyhistorok kora lejár, és aki mégis vállalkozik a polyhistor szerepére, az annak a vesztélynek teszi ki magát, hogy állításaival nagyon is elszólja magát. Így járt Sch. ur is.

Hogy a Mária-kultusz nem germán eredetű, hanem egyidős a kereszténységgel, erre nézve nem egy, hanem számtalan egyházi író idézhetné és nem is a 8-ik, hanem már a 3-ik sőt már a 2-ik századból is. Ha Sch. ur kíváncsi egy párra, ajánlom Hurter dogmaticájának a 11-ik

kötetét. Ez csak compendium és mégis annyi bizonyítékot tartalmaz a Mária-kultusz ősrégisége mellett, hogy még Sch. urat is meggyőzhetik állításának helytelensége fölül.

De talán a kézzel fogható tények jobban imponálnak, mint az írott emlékek. Ilyenekkel is szolgálhatunk. Aki járt már Rómában, az bizonyára megnézte a legreggibb és legszebb templomok egyikét a *Maria Maggiore*. Liberius pápa építette 360-ban — és pedig Mária tiszteletére. Nagy Konstantinról is (meghalt 337-ben) biztos adataink vannak, hogy Rómában, Jeruzsálemben és székvárosában, a róla nevezett Konstantinápolyban templomokat építtetett, melyek részben napjainkig fönmaradtak — szintén Mária tiszteletére. Tehát már a 4-ik században ott látjuk „Máriát gyermekével” együtt az oltárokon.

De történelmi adataink még tovább érnek. Egy pár hónappal ezelőt, hagyta el a sajátot egy monumentális munka, mely a katakombák festményeiről szól. Dr. *Wilpert* írta, a ki egész életét a katakombák tanulmányozásának szentelte. Ha Sch. ur fölül ezt a munkát, nem egy, hanem számtalan képet talál, a mely a „megdicsőült anyát és gyermekét” ábrázolja. Tehát Mária má-

Szlanyinka Ferenc

férfiszabó

Székesfehérvárott, Szent-imre-utca I. szám

Ajánlom dúsán felszerelt raktáromat a legfinomabb tavaszi angol és hazai szövetekből. Vállalkozom mindenemű őr-, egyen- és papi-ruhák legjutányosabb ár mellett, korrekt és gyors elkészítésére. — Vidékre próba nélkül.

IRODALOM.

Helyesírási szabályok. Még mindig nagyon időszerű a helyesírási szabályok megvétele. A zavaros s nehézkes eljárást röviden s világosan foglalja magában az a kis füzet, mely csak 30-40 fillér s amelyből most forog közkézen a 16 ik ezer. Másfél év alatt fogyott el ennyi. Ez a legjobb ajánló levél ezen kis füzet mellett, melynek szerzője Vargha Damján dr. ciszt. r. főgimnáziumi tanár Székesfehérvárott. E kis tizenhatodrészt, csinos, kedves külsejű füzetre ismét felhívjuk olvasóink figyelmét s melegen ajánljuk a megvételre. Kapható a Szent-István-Társulat könyvkiadóhivatalában Budapesten, VIII., Szentkirályi-utca 28.

Anyakönyvi statisztika

1905. évi április hó 15-től 1905. április hó 22-ig.

I. Születés.

Született: 11 törvényes fiú, 15 leány; törvénytelen fiú: 1, leány: 0; halva született törvényes fiú: 0; leány: 0 törvénytelen fiú, 0; leány 0. — Összesen: 27.

II. Halálozás.

Elhalt: 9 fi, 19 nő. Ezekből 7 éven aluli; törvényes fiú: 2, leány: 10; törvénytelen fiú 0, leány 0; 7 éven felüli fi: 7, nő: 9. — Összesen: 28.
E szerint a születést a halálozást 1-gyel múlja felül.

Elhaltak: Burkovits Teréz, r. k. 18 éves, Temető-sor 17. sz. — özv. Brukner Lajosné Aschenbrenner Ann, r. k. 78 éves Csorda-u. 9. sz. — Mikó Ferenc, r. k. 3 hónapos, Keckeméti-u. 37. sz. — özv. Nagy Horvát Jánosné Molnár Katalin, ág. h. ev. kisbirtokosné, 72 éves, Széchenyi-utca 14. sz. — Czách Teréz, r. k. 18 hónapos, Öreg-u. 2. sz. Vaimár Ferenc, r. k. önálló földművelő kereskedő, 39 éves, Rozsa-utca, 1. sz. — Magda Mária, r. k. 2 éves, Ós-utca, 14. sz. — Dobrovits Anna, r. k. 13 hónapos, Sar-utca, 7. sz. — Kotroba Ferenc, r. k. nyug. uradalmi tisztartó, 82 éves, Jókai-utca, 3. sz. — Wiegler Jozsefné Bogner Rozália Starkbauer Johanna, r. k. 67 éves, Felsőkirálysor, 21. sz. — Simesák Mária, r. k. 3 napos, Schmid fele téglatelep. — Bakány Istvánné Mikó Rozália, r. k. 61 éves Csutora-utca 16. sz. — Vig István, r. k. 1 éves, Csutora-utca 27. sz. — Selymes Teréz, r. k. 7 hónapos, Fazekas-utca 12. sz. — Németh József, r. k. 23 éves, zenesz. Szt. György kórház. — Janocki Margit, r. k. 5 napos, Malom-utca 30. sz. — Schultz Julia Sarolta, r. k. 2 éves, Fazekas-utca 8. sz. — Regha Károly, r. k. bádógos a Jch v. jav. műhelyben, 33 éves, Deli v. műhely-ut. — Gazdag Anna, r. k. 16 éves, Szeder-utca. — özv. Jambor Zsigmondné Mihrovcics Anna, gör. kath. 59 éves, Ós-utca 2. sz. — Szűz Borbála, r. k. 16 éves, Öreg-utca 10. sz. — Lenecs Anna, r. k. 20 napos, Homokosor 9. sz. — Hammermüller Antal, r. k. 7 éves, Gyümölcs-utca 14. sz. — özv. Hapacser Simonné Paulovics Teréz, r. k. 87 éves, Buda-ut 15. sz. — Gülle Maria Irma, r. k. 20 napos, Fűrész-utca 2. sz. — Szendrő Ignác, r. k. köz. és valto ügyvéd, r. k. 61 éves, Megyeter-utca.

Kihirdetés.

Palkovits János, kish. s. cs. tagja és Bodai Juhanna, Székesfehérvár. — Dominkó Ferenc, tollm. napsz. és Szűz Teréz, Székesfehérvár. — Magyar József testgyári napsz. és Ta-

kács Mária, Székesfehérvár. — Kozák Lajos, r. k. lakatos Deli v. javító műhelyben, Székesfehérvár és Horecki Mária, Székesfehérvár. — Gádesi Ernő György ács munkavezető és Ujvári Katalin, Székesfehérvár. — Schindler Rudolf Viktor Jozsefné, pályafelvigyázó, Tamási (Tolna m.) és Weber Rozália, Székesfehérvár. — Nagy Tamás, csizmadia s. és Borbála, Székesfehérvár.

Előrendelt szabályokból, annál is inkább, mert szabásza a kitűnő szabásztól méltán híres: **Szirkovics András. TÖGL LAJOS férfiszabó** készít mindennemű polgári díltörvényes ruhát és liberált a legkényesebb árban.

Székesfehérvár, Kossuth-utca 15. (a postával eze a levél) 29/77 52-49

Értesítés.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy 24 év óta fennálló

mázoló műhelyemet

megnagyobítottam és bármimemű szoba, cím és cimter festészeti munkák készítését elvállalom.

Szobák, termek, templomok és oltárok, valamint bádógfestészeti munkákat a legdivatosabb kivitelben, tisztán, a legolcsóbb áron készítek.

A t. közönség további szives pártfogását kérve,

kiváló tisztelettel

GERLITSJÓZSEF
szoba, címfestő és mázoló 20. 2

JÓKAI UTCA 2. SZÁM.

Jó házból való fiu tanulóknak felvétetik.

GAZDAK BIZTOSÍTÓ SZÖVETKEZETE.

Elfogad a legméltányosabb föltételek és díjak mellett tüz-, jég- és életbiztosításokat.

A kartelben álló részvény-társulatokkal szemben a versenyt egyedül a Szövetkezet fejti ki, érdeke tehát a gazdaközönségnek, hogy azt támogassa.

Képviselőség minden községben.

SZÉKESFEHÉRVÁROTT: NÁDOR-UTCA 11. SZ.

3024

52-8

* * Benzinmotorok, Gőzcséplőkészletek * * Aratógépek és egyéb Mezőgazdasági gépek

legújabb szerkezethen és legjobb kivitelben kaphatók

A MAGYAR KIR. ÁLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK
VEZÉRÜGYNÖKSÉGÉNÉL

BUDAPEST, V., VÁCI-KÖRÚT 32.

2996

Arjegyzéket és költségvetést kívánatra ingyen és bérmentve küldünk.

5-1

Legelegánsabb cipők

készülnek Csúcs István kitűnő hírnevű cipész műhelyében. Pompás választékot tartok mindennemű lábbeliekből, melyeknek kitűnő minőségért felelősséget vállalok. Leghíresebb angol cipőkrémek és cipőfénymazak. **Raktár Székesfehérvár, Nádor-utca (Eisenbart órák mellett.)** 52-44

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.

A „FEJÉRMEGYEI NAPLÓ” HUSVÉTI MELLÉKLETE.

A virágok ébredése.

*Mikor az első napsugáros,
Mosolygó májusi reggelen
Végigsuhan kertünk fölött a
Tavaszi tündere fényesen,
S kinyílt a rózsá, szegfű, nárcisz,
Kizöldült a pázsit, csalit:
A fölébredt virágok, — láttam, —
Mind-mind kerestek valakit.*

*Téged kerestek, a ki összel
Temetel őket részvevőn,
Földdel, mohával betakartad
S álmuk oly édes, könnyű lón.
Azt álmodták: ha majd kinyílna
Sírhalmluk a kikelet,
Közük találunk légedet.*

*S hogy nem találtak, kis szivőkre
Mélységes fájdalom szakadt,
Fejük búsan aláhanyallott
A csalódás súlya alatt.
S mikor a diófakön átört
Az ébredő nap sugara:
Minden virágon, rózsabimbón
Fénylett a könyek harmata.*

Sipos István.

Ismerősök az utcáról.

I.

Giovanni.

Apját leütötte a hajókötél. Anyja, — no igen, az anyja természetesen forróllázt kapott a mosásban és meghalt, mert ezelőtt valami tizenöt esztendővel a jó öreg Pietro találta meg a belváros egyik kutja tövében a világot szuszogva ignoráló apró jószágot.

Pietro teljes életében utcapeprő volt s a mellett ritka becsületes ember, ki, amit talált, visszazármaztatta a gazdájának. Azon a fatális reggelen is meggondolt komolysággal tologatta a kocsját, melynek piros oldalán a mindenható négy betű fénylett:

S. P. Q. R.

bizonyoságául, hogy ő is tagja a sokesztű magisztrátusnak csak úgy, mint a polgármester.

Az apró kerek megálltak a kut mellett, valamint az öreg is s ez utóbbi megdöbbenve szemlélte a söpörni való szemét legujabb alakját. Beható megfontolás után marékra fogta a teremtés pályás koronáját s tőle telhető gyöngédséggel helyezte el a kocsjában levő szemét tetejére. A csapóajtót félig betette s öreg töprengéssel ballagott hazafelé.

Látványos dolog, hogy hősünk életrajza tisztára romantikus vágyánra szaladna, ha a tollat szabadjára eresztenék. Semmi más nem kellene hozzá, mint a jó öreg Pietro jó öreg oldalbordája, a ki a kicsikét fölneveli. Giovanni a pátriarkális család szemefénye lesz; jó és szelid és gyorsiforgású. Egyszer csak megjelenik a gyász-

borult anyja, a ki hercegnő; a gyereket visszaköveteli. Először mindenki sir, mint Schmid Kristóf irataiban, az érettebb ifjúság számára, de végre szélesen mosolygó boldogság ver életfogytiglan tanyát az érdekeltek szívében.

A történeti igazság kedvéért ki kell jelenítenem, hogy nem így történt. A ritkabecsületes Pietro a szemetet kitalyigázta a város szemétdombjára. A gyereket pedig a város házára. Neki nem kell semmiféle talált jószág. Bekerült a lelencházba. Onnan meg szokott is, bekerítették is; úgy, hogy hét-nyolc éves korában már a nagyváros zajos életébe merült. Természetesen nem a tetején uszott, a hullámokkal, hanem az alján, a hol a hullámverés az iszapot mozgatja; az utcákon, a külvárosi romok között, a hol egész külön társadalom fejlődik a rongyos egzisztenciákból.

Lopni korán megtanult. Hija a szükség parancsol. Néhány szurtos vénasszony vette időnkint pártfogás alá, — hogy el ne veszelődjék a tapasztalatlan teremtes — s megtanították, hogy enni mindennap kell s ha nincs ennivaló, szerezni kell. A hal-utcai kövér sütő kirakatán remekelt először. Az utcára kiryululó állványokon magasra főlhalmozott talákon áll a jöfőle sült. Csalogatja a vevőket. „Vérbeli” csavargó nem csinálta volna ügyesebben. Szép lassan elsétált a bolt előtt s villámgyors mozdulattal húzott ki egy hatalmas combot a tából. A sarokról lesték a többiek. A remek sikerült. Még azt is meglepette, hogy visszasétált s az időközben leragott csontot visszavetette a helyére.

Kezdt hirtelre vergődni a többiek között s talán örökre ragadoskezü börtöntöltelék válik belőle, ha egy egyszerű esemény meg nem változtatja.

Makra mellett röhögő társai pompás tréfának tartották volna egy délután a közeli ház kapujában alvó vak koldus kalapja tartalmát kilopni.

— Nem tudod elcsenni! — ugratták Giovanniit.

Megvetőleg mosolygott.
— Mem mered, — tapintott az elevenre az egyik.

Erre már meg kell indulni. Halkan közelített az öreghez. A legügyesebb szemlélő s vett volna észre semmiféle gyanus mozdulatot a kalap felé, mikor nyomorult tartalma, néhány centesimi eltűnt belőle.

Hangos kacaj jutalmazta az ügyességet. Az öreg fölébredt. A kérgesszívű csavargók sok komikus elemet találtak a koldus ijedelmén, a mint vagyona eltűntét észrevette. Könyük csorgott a jóízű nevetésben. Giovanni szeme is megnedvesült. — Az öreg reszkető szemekkel tapogatta körül a kalapját, majd a helyét; a lépcsőről lelépott a földre s aggódva kutatta, tapogatta a nedves, piszkos talajt.

A mint a lármát meghallotta, arra fordította fénytelen, üres szemeit, ajkai reszkettek s néhány könycsöpp gördült le fehér szakállára. Nagy kinnal visszaült a lépcsőre s szó nélkül, merev arccal bámult az égre.

Biztosan elvetemült gonosz, a kinek lelkét ilyenkor mélységes szájalom meg nem rezgetteti. Giovanni csak azt érezte, hogy valamije fáj. — A koldushoz sietett, sirva tette vissza kalapjába a lopott pénzt, megcsókolta a koldus piszkos kezét és beiramodott a városba.

Egy csók sokszor elkíséri az embert az egész életén keresztül. Az anyja csókja a homlokon ragyog, mintha lelkéből icheit gyöngédfényű keresztjel világolna ott. — A menyasszony csókja

a tisztá szerelem első hajnalvillanása, emléke megmarad az öregség alkonyodásában is. A barát csókja az erős férfilelek közeledése, a bajtársi szövetkezés pecsétje a jóérett, igazért való küzdelemre. — Giovanni sohasem kapott csókot. Az anyáéra nem emlékezett, szeretet melege másfelől nem sugárzott reá; a nemesebb érzelmeknek minden ember lelkében ott nyugvó magvait nem volt, a ki csúrára kapassa. A koldus kezre nyomott csók megtette. Jobban mint nem, gyerek volt még, de az élet sokra megtanította már s most hirtelen ellenállhatatlan vágyat érzett a tisztaság után. Megutálta a lopást és lett belőle az, a minék én ismerem most: hetyke, virgonc legényke, állandó alakja az utcáknak, az idegek vezetője és néha-néha megtréfálója. De a rendőrséggel nem kell névjegyet cserélnie.

A nyájás olvasó itt haragos ráncokba szedi a homlokát. Mert az esemény masináját megint más váltóra igazítottam. A vak koldus eseménye után azt várnók, hogy kis hősünk az iszapból fölküzdje magát a legmagasabb polcokra. Kardinális lesz, vagy miniszterelnök.

Nem lehet. Giovanniit ismerem s megharagudnék, ha többnek festeném, mint a mennyi tényleg. Aztán meg az ember, az emberi lélek általános, igaz jelme nem a nagyok életörténetéből domborodik elő, hanem az élet nagy vásznán az apró esetvonásokból, melyek semmiképpen se merészek, de jellemzők.

A ki ismeri a római utca életét, rögtön rábólint, ha azt mondom, hogy Giovanni nélkül a kép nem volna teljes. Ha Róma csak a nemrég összeeszkábált olasz királyság fővárosa volna, nevezetessége jókorát csökkenne s az utcai életrel se volna sok mondanivalóm. Csöndes zárandoktalan időkben az elárúsított lármája és tolakodása mindenesetre bizonyítják, hogy déli vidéken járunk, ha az utcák söpörrel voltak s kevésbé esztetikus olasz szokások nem juttatnák is szűnkbe. Annyi bizonyos, hogy a tisztálkodás ellen az olasznak tényleges antalentuma van.

Hanem ha megindul a zárandokjárás! Az ő falak minden oldalról telnek ájtatos és kíváncsi vendégekkel; az utcákon óriási kocsiforgalom keletkezik s a gyalogjárók ezrei is úgy hemzsegnék a napfényes helyeket kerülve, mintha népvándorlás volna.

Giovanni mindig talpon áll.

Az állomáson öreg bugással furakodik befelé a legujabb vonat. A szü-indiánok csatáordítása előreléphetné magát az egészséges lárna mellett, a mely most keletkezik. Jambor bajor parasztkok gömbölyödnek elő a kocsiokból, tömördek csomaggal. Emberek, masinák rohannak jobbra-balra; velük senki se törődik, csak állnak tehetetlenül; mint egy csomó megriasztott birka.

Giovanni mindjárt a helyzet magaslatára emelkedik. Ismerős mosolylyal integet nekik, hozzájuk furakodik, összeszedi a jegyüket s teleaggatja magát csomaggal, mintha mozgó kiskereskedés volna a nyakában. Előre a vambhoz. A jó emberek bámulva vonulnak, a szuronyos vámor pedig vizsgálat helyett hasát fogja nevetésben, mikor a mozgó tarisznyatómeg odaáll elibe, hogy fogjon hozzá, ha tetszik, közben megkerül a zárandokok vezetője is, rendesen a papjuk, a ki legtöbnyire maga sem ért az örök város titkaihoz. Giovanni helyzete megszilárdul, középszerű vendéglobben vezetői őket s nericnak a zárandokok mondanak köszönetet csengő pénzben, hanem a vendéglős sem marad háltalan.

Pártfogoltjaihoz ragaszkodik. Tudja, hol lak.

Kárpitos butor-raktár.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy kész kárpitos-munkákból u. m. garnitúrák, ebédlő-divánok, ottomanok stb. stb.

raktárt tartok

a Megyeház-tér 13. és Simor-utca 22. szám alatt.

Elvállalok továbbá mindennemű kárpitos és díszítő munkákat, valamint szobák tapétázását, ugyszintén a kiválasztott minta és rajz szerint megrendeléseket a legjutányosabb árban!

Feltétlen megbízhatóság, elsődrendű munkák.

Kiváló tisztelttel

Vida Elek

2965

kárpitos és díszítő. 57-56

Bodajkon Fehérmegyében egy villa 4 szobával, hozzá tartozó mellékhelyiségekkel azonnal eladó. Cim a kiadó-hivatalban.

SZŐLŐLUGAST

ültetünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajon.

A szőlő házainkban mindenütt megterem s nincsen olyan ház, melynek fala mellett a legesélyesebb gondozással felnevelődött nem volna, ezeken kívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legreményesebb dísz, anélkül, hogy legkevesebb helyet is elfoglalna az egyébre felhasználható részekből. Ez a leglátványosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

Ere azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó természetű), mert nagyobb része ha megnő is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol fogasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házuakat az egész szőlőérés idején a legkifinomottabb muskatály és más édes szőlőkkel.

A fajok ismertetésére vonatkozó színes fénynyomatú katalógus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik, melynek címét egy levelezőlapon tudatja. Borfajai szőlőültetvények is még nagy mennyiségben kaphatók leszállított áron. Borok családi fogyasztásra 50 l. és fejtöbb olesó árban és „Delaware” sima, ültetéshez és ebből borminta.

Ermeléri első szőlőültetvénytelep Nagy-Kágya, Biharmegye.

Óriási szerencse Töröknel!

Felülmulhatatlan az a szerencse, mely bankházunknak kedvez. Rövid idő alatt 19 millió koronánál több nyere ményt fizettünk ki nagyrabesültl vevőinknek; egyedül az **utóbbi 6 hónapban a 2 legnagyobb nyere ményt**, és pedig:

a **602.000** koronás nagy jutalmat a 98924 sz. sorsjegyre, a **400.000** koronás legnagyobb főnyereményt a 83451. sz. sorsjegyre, továbbá **100.000, 80 000, 70.000, 60.000, 25.000, 20 000,** több **15.000, 10 000** koronás és ezeken kívül még sok egyéb nagy nyereményt.

Énnélfogva ajánljuk, hogy a legközelebb megkezdődő, a világ legesélydúsabb osztálysorsjátékában vegyen részt és rendeljen nálunk egy szerencsesorsjegyet.

A most kezdődő 16. **110.000** sorsjegyre **55.000** pénznyeremény jut és magyar osztálysorsjátékban ismét **összesen 14 millió 459.000** korona hatalmas összeget sorsolnak ki.

Mindenki keresse nevét!

Mindenki kísérje meg szerencséjét azon számmal, mely neve avagy családtagjainak neve mellett áll.

(melyet a. b. c sorrendben megtalálhat).

Adám 982	Cecilia 83156	Gallért 72690	János 82957	Manó 82239	Salamon 2995
Adó 4142	Celestina 83219	Gábor 83549	José 83245	Marcel 2881	Samu 7979
Adolf 12393	Dániel 2775	Gergely 82216	Jolán 2677	Margit 7290	Sándor 17763
Adolf 20422	David 5687	Géza 2797	Jónás 7260	Mária 17797	Sári 29019
Agnes 22511	Dénes 12382	Gizella 5649	Josza 12250	Márkás 22014	Sarolta 24029
Agoston 28282	Dezso 26783	Gusztáv 13151	József 21452	Márta 24953	Sebestyén 24929
Aladár 29818	Domokos 24006	György 21145	Judith 24095	Marton 24274	Simon 40746
Albert 44690	Dora 23253	Gyozo 22018	Juliska 24348	Matlő 40705	Szörény 57715
Alfréd 80119	Dorotna 29526	Gyula 23268	Edmón 40482	Mátyás 56693	Taksony 29575
Akos 72613	Edith 56410	Hedwig 29633	Karolin 56572	Melánia 59364	Tamas 80973
Amália 80211	Ede 59149	Helena 56525	Károly 59505	Menyhért 80919	Tassiló 84022
Ambrus 82145	Erwin 72522	Henriette 59167	Katinka 72615	Mihály 24379	Timon 18522
Andor 82505	Elekt 82946	Henrik 74633	Kásmér 82950	Nikola 82273	Tibor 2298
Andras 530	Eleonór 83164	Hermann 82254	Kelemen 82246	Mikca 2890	Tihamér 5641
Anna 4948	Emil 83520	Hermína 2878	Klara 2878	Milan 7282	Timon 18522
Antal 12417	Emma 2781	Hilda 2799	Erőd 7286	Mór 17738	Trudár 40789
Aranka 26525	Endre 5641	Hubert 6513	Kornél 16863	Nándor 22016	Tobias 24145
Armadé 22514	Ernő 12332	Hugo 13154	Kornélia 22002	Nándor 24014	Urban 24295
Arnold 22428	Erzsébet 21142	Imbert 21147	Kriszta 22097	Narcsis 24279	Valéria 56300
Arpád 28228	Erwin 22007	Ibolyka 22077	Kristina 24365	Olga 40745	Vasul 56015
Arthur 41289	Eva 24259	Iduska 24270	Lajos 40486	Olívér 57098	Vendel 59286
Aurél 22422	Erzsébet 22526	Ignác 29647	László 56675	Orbán 56506	Viktor 80971
Attila 22615	Eszter 56471	Illa 56582	Laura 56582	Oszkár 80483	Victoria 34047
Balázs 82286	Etel 59163	Illés 59168	László 78076	Ottó 83008	Vilbald 83302
Bálint 82155	Fabian 72525	Ima 72629	Lénárt 82962	Ódón 82291	Vilma 2900
Barnabás 82111	Felix 82837	Ilona 82955	Leona 82955	Pál 2992	Vinco 83218
Béla 2749	Ferdinánd 82215	Imre 82225	Leó 2679	Faula 7200	Vinco 18525
Benedek 5429	Ferenc 83531	Ince 2576	Leóna 7278	Petronella 17740	Virgil 22629
Bernát 12422	Flóra 27282	István 2912	Léna 17250	Péter 22917	Zoltán 24014
Berta 20976	Franciska 5642	Iren 18229	Lipót 22069	Piroska 24017	Zsigmond 25186
Bertalan 22529	Frida 12435	Irna 21148	Lóránt 22100	Pista 24288	Zsófia 42270
Blanka 24251	Frigyes 21144	István 22092	Lothár 24273	Rafael 40742	Zsuzsanna 56221
Bodó 22886	Fülöp 24049	Izabella 40702	Regina 57284	Róza 57284	
Bogdás 56278	Gábor 22263	Izidor 40463	Ludmilla 56637	Richard 56573	
Borbála 59445	Gabriella 22541	Iván 56356	Luzsa 56356	Robert 80629	
Boriska 72618	Gáspár 82955	János 72142	Marika 82955	Róza 82955	
Brunó 82531	Gedeon 59164	Janka 72614	Manfréd 82275	Rudolf 82296	

Legnagyobb nyeremény esetleg 1.000.000 korona.

Továbbá 1 jutalom 600.000, 1 nyer. 400.000, 200.000, 2 á 100.000, 1 á 90.000, 2 á 80.000, 1 á 70.000, 2 á 60.000, 1 á 50.000, 40.000, 5 á 30.000, 3 á 25.000, 8 á 20.000, 8 á 15.000, 36 á 10.000 és még sok egyéb nyeremény.

Az I. osztályú sorsjegyek törzszerű árai:

$\frac{1}{8}$ eredeti sorsjegy frt. — 75 vagy kor. 1.50; $\frac{1}{4}$ eredeti sorsjegy frt. 1.50 vagy kor. 3.—
 $\frac{1}{2}$ " " " " " 3.— " " " " " 6.—; $\frac{1}{2}$ " " " " " 6.— " " " " " 12.—

A sorsjegyeket utánvétellel vagy az összeg előzetes beküldése ellenében küldjük.

Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket fenti eredeti szerencsesorsjegyre kérünk azonnal de legkésőbb

1. é. május hó 2-ig

bizalommal hozzánk beküldeni, miután ezen szerencseszámok gyorsan elfogynak.

Török A. és Tsa

bankháza Budapest.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.

Főrudánk osztálysorsjáték-üzletei:

Központ: Teréz-körút 46/a. I. fiók: Váci-körút 4/a.

II. fiók: Múzeum-körút 11/a. III. fiók: Erzsébet-körút 54/a.

Első cs. és kir. osztrák-magyar kizárólag szabad. viharmentes

HOMLOKZAT-FESTÉK-GYAR

Kronsteiner Károly

Bécs, Ill., Hauptstr. 120., saját házában.

Kivánatra ingyen próba, mintakönyv prospektus.

Kronsteiner-féle új zománc. Homlokzat-festéke hatás. védve.

Ötven különböző minta, vízzel keverhető, mosható, viharmentes, tűzálló, zománcozott, csak egyszerű mázolás. Jobb mint az olajfesték. Évek során szállítja cs. és kir. uradalmak, katonai és civilintézeteknek, vasutaknak stb. Minden résztvevő kiállításon első díjjal jutalmazva. Legolcsóbb festék homlokzatokra, belterületre, különösen iskolák, kórházak, templomok, kaszárnyákhoz stb. és mindenféle más tárgyhoz. Egy négyzetméter ára 2 1/2 kr. Meglehető eredmény. Homlokzat-festék, viharmentes, mézben oldható, 49 minta olajfestékkel azonos. Kgr-ja 12 kr.-tól följebb.